

Zadania domowe z Podstaw Fizyki II

Seria 11

Zad. 1

Bardzo długi walec o promieniu R spolaryzowany jest jednorodnie, przy czym wektor polaryzacji \mathbf{P} jest prostopadły do osi walca (polaryzacja poprzeczna). Znaleźć natężenie pola elektrycznego wewnątrz walca i pokazać, że pole na zewnątrz walca opisane jest wzorem

$$\vec{E}(\vec{r}) = \frac{R^2}{2\epsilon_0\rho^2} \left[\frac{2(\vec{P}\cdot\vec{\rho})\vec{\rho}}{\rho^2} - \vec{P} \right].$$

Zad. 2

Kondensator kulisty o promieniach okładek R_1 i $R_2 > R_1$ wypełniony jest dielektrykiem o przenikalności elektrycznej $\epsilon(\theta) = \epsilon_0\epsilon(1 + 3\cos^2\theta)$, zależnej od kąta biegunowego θ . Znaleźć pojemność kondensatora oraz rozkład gęstości powierzchniowej ładunku związanego i swobodnego na wewnętrznej okładce, po naładowaniu kondensatora ładunkiem Q .

Zad. 3

Długą, cienką płytkę o objętości V , wykonaną z dielektryka o stałej dielektrycznej ϵ , umieszczono w jednorodnym polu elektrycznym o natężeniu E_0 . Płaszczyzna płytki tworzy kąt α z kierunkiem pola.

- a) Wyznaczyć pole elektryczne wewnątrz płytki i wektor polaryzacji \mathbf{P} .
- b) Obliczyć moment siły działający na płytkę i pracę, jaką należy wykonać, aby obrócić płytkę do obecnego położenia z położenia początkowego, dla którego kąt $\alpha = 0$.

Zad. 4

Na płaskiej granicy między dwoma nieskończonymi ośrodkami dielektrycznymi o przenikalnościach ϵ_1 i ϵ_2 , umieszczono kulkę metalową o promieniu R , której środek leży dokładnie w płaszczyźnie rozgraniczającej ośrodki. Kulka naładowana jest ładunkiem Q . Znaleźć natężenie $\mathbf{E}(\mathbf{r})$ i indukcję $\mathbf{D}(\mathbf{r})$ pola elektrycznego w całej przestrzeni, przyjmując początek układu w środku kulki. Wyznaczyć powstające w tym układzie ładunki związane.

Wsk. Zastanowić się czy potencjał może mieć postać kulisto-symetryczną $\Phi(r)$.

Zad. 5

Punktowy dipol elektryczny o momencie dipolowym $\mathbf{p} = p\mathbf{e}_z$ znajduje się w środku kulistej wnęki o promieniu R , utworzonej w nieskończonym dielektryku o stałej dielektrycznej ϵ . Pole elektryczne w tym układzie można opisać w następujący sposób: na zewnątrz kuli jako pole od pewnego efektywnego dipola \mathbf{p}_I , a wewnątrz kuli jako superpozycję pola od dipola \mathbf{p} i pewnego stałego pola \mathbf{E}_I .

- a) Podać odpowiadającą temu polu postać potencjału elektrycznego $\Phi(\mathbf{r})$ w całej przestrzeni i sprawdzić, czy spełnia on warunki brzegowe na granicy wnęki przy odpowiednim doborze stałych p_I i E_I .
- b) Wyznaczyć polaryzację $\mathbf{P}(r, \theta)$ dielektryka wyrażoną we współrzędnych sferycznych.
- c) Wyznaczyć rozkład ładunku polaryzacyjnego (związanego) w dielektryku.

Zad. 6

Obliczyć siłę, z jaką wciągany jest do płaskiego kondensatora prostopadłościenny kawałek dielektryka o przenikalności elektrycznej ϵ , o grubości d równej odległości między okładkami i szerokości w równej szerokości okładek

- przy stałym napięciu U między okładkami kondensatora,
- przy stałym ładunku Q na okładkach kondensatora.

Zad. 7

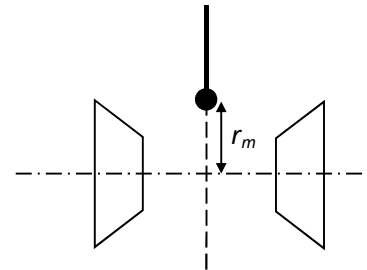
Prąd o natężeniu I płynie przez długi przewodnik o promieniu a . Znaleźć zależność indukcji pola magnetycznego \mathbf{B} oraz namagnesowania \mathbf{M} od odległości od osi przewodnika, jeśli wykonany jest on z materiału o podatności magnetycznej χ , a rozkład prądu jest jednorodny. Wyznaczyć wszystkie mikroskopowe prądy związane.

Zad. 8

Prąd o natężeniu I płynie wzdłuż osi z kartezyjskiego układu współrzędnych. W ćwiartce przestrzeni ograniczonej płaszczyznami $x = 0$ i $y = 0$ znajduje się ośrodek o przenikalności magnetycznej μ_1 . Pozostałą część przestrzeni wypełnia ośrodek o przenikalności μ_2 . Znaleźć indukcję \mathbf{B} pola magnetycznego w całej przestrzeni.

Zad 9.

Jedną z metod pomiaru podatności magnetycznej χ polega na pomiarze siły działającej na kulkę z badanego materiału, zawieszoną na ramieniu wagi i umieszczoną między biegunami elektromagnesu (rys.2). Załóżmy, że w pobliżu poziomej osi elektromagnesu (oś z), natężenie poziomego pola magnetycznego zmienia się wraz z odległością x od tej osi w kierunku pionowym według prawa $H(x) = H_0 \exp(-\alpha x^2)$, gdzie H_0 i α są pewnymi stałymi.

- Wyznaczyć odległość r_m od osi magnesu, w której należy umieścić kulkę, aby siła działająca na nią miała wartość maksymalną. Obliczyć wartość i kierunek działania tej siły (np. zastępując namagnesowaną kulkę przez małą, prostokątną pętlę z prądem).
- Obliczyć podatność χ dla kulki paramagnetycznej ($\chi \ll 1$) z aluminium, jeśli znane są: masa kulki $m = 0,15 \text{ g}$ i jej gęstość $\rho = 2,7 \text{ g/cm}^3$, wartości $H_0 = 1,5 \cdot 10^6 \text{ A/m}$ i $\alpha = 100 \text{ m}^{-2}$ oraz maksymalna wartość siły $F_m(x=r_m) = 7,4 \cdot 10^{-6} \text{ N}$ działającej na kulkę.
- Jaka maksymalna siła będzie działać na kulkę ferromagnetyczną ($\chi \gg 1$) w przybliżeniu liniowej zależności $B(H)$ dla ferromagnetyka?

Zad. 10

Pierścień aluminiowy o promieniu r i oporze elektrycznym R nałożony jest luźno na ferromagnetyczny rdzeń wystający z pionowo ustawionego solenoidu, zasilanego prądem zmiennym o częstotliwości ω . Całkowity strumień magnetyczny przenikający przez pierścień (uwzględniający również pole magnetyczne pochodzące od samoindukcji pierścienia) ma postać

$$\Phi(z, t) = \Phi_0(z) \cos(\omega t - \vartheta(z)).$$

Pokazać, że uśredniona po czasie siła działająca na pierścień w kierunku pionowym (mogąca spowodować jego lewitację na wysokości z_0) wyraża się wzorem $\langle F \rangle = \alpha d\vartheta/dz$ i wyznaczyć współczynnik α jako funkcję parametrów $\Phi_0(z_0)$, ω , R .

Wsk. Do wyznaczenia składowej poziomej pola \mathbf{B} skorzystać z prawa Gaussa dla tego pola.